

משרד החינוך

אגף בכיר בחינות

המנהל הפלדיוגרי

מחברת בחינה

לבחנים ולבחנות שלום,

יש לקרוא את ההוראות בעמוד זה ולמלא אותו בדיקנות. אידמיות ההוראות עלול לגרום לתקלות ואך להביא לידי פסילת הבחינה.
הבחינה نوعה לבדוק הישגים אישיים, וכך יש לעבוד עבודה עצמית בלבד. בזמן הבחינה אין להיעזר בזולת ואין לחת או לקבל חומר בכתב או בעלפה.

אין להכנס לחדר הבחינה חומר עוזר — ספרים, מחברות, רשימות — חוץ מ"חומר עוזר מותר בשימוש" המפורט בגוף השאלה או בהוראות מוקדמות של המשרד. כמו כן אין להכנס לחדר הבחינה **טלאפונים או מכשירים אלקטרוניים אחרים**. שימוש בחומר עוזר שאינו מותר יוביל לפסילת הבחינה.
לאחר סיום כתיבת הבחינה יש למסור את המחברת למושג ולוузוב בשקט את חדר הבחינה.

יש להקפיד על טוהר הבחינות!**הוראות לבחינה**

1. יש לוודא כי במדבקות הנבחן שקיבלה מודפסים הפרטים האישיים האישיים שלך. אין להוסיף או לשנות שם פרט במדבקות, כדי למנוע עיכוב בזיהוי המחברת וברישום הציונים.
2. אם לא קיבלת מדבקה, יש למלא בכתב יד את הפרטים במקום המיועד למדבקת הנבחן.
3. אסור לכתוב בשולי המחברת (החלק המקורי) משום שהחלק זה לא ייסרק.
4. לטיווח ישמשו ארך ורך דפי מחברת הבחינה שייעדו לכך.
5. **אין לתלות או להוסיף דפים.** מחברת שתוגש לא שלמה תעורר חשד לא-קיום טוהר הבחינות.
6. אין לכתוב שם בתוך המחברת משום שהבחינה נבדקת בעילום שם.

ב ה צ ל ח ה !

מדבקת שאלה
ملصقة נموذג אמתحان

שאלון: 075282

עברית עצמאית

מדבקת נבחן וההתאמות
ملصقة ממתן ומלاءמת

_____	_____	_____
سنة السنة	חודש الشهر	
موعد موعد		

סמל ביה"ס מס' תעודה זהות		
رقم المدرسة رقم الهوية		

מדבקות לנבחן
ملصقة ממתן

יש להזדקק כאן ↑ מדבקת נבחן (ללא שם)
يجب هنا ↑ إلصاق ملصقة ممتلكن (بدون اسم)

אם ניתנה מחברת נוספת

יש לסמן במשבצת

إذا أُعطي دفتر إضافي

يجب الإشارة في المرجع

* التعليمات باللغة العربية على ظهر الصفحة

وزارة التّربية والّتعليم

القسم الكبير للامتحانات

الإدارة التّربويّة

دفتر امتحان

تحية للممتحنين وللممتحنات،

يجب قراءة التعليمات في هذه الصفحة والعمل وفقاً لها بدقة. عدم تنفيذ التعليمات قد يؤدي إلى عوائق مختلفة وحتى إلى إلغاء الامتحان.
أعد الامتحان لفحص التّحصيلات الشّخصيّة، لذلك يجب العمل بشكل ذاتي فقط. أثناء الامتحان، لا يُسمح طلب المساعدة من الغير، ولا يُسمح إعطاء أو الحصول على مواد مكتوبة أو شفهية.

لا يُسمح إدخال مواد مساعدة – كتب، دفاتر، قوائم – إلى غرفة الامتحان، ما عدا "مواد مساعدة يُسمح استعمالها" المفصّلة في نموذج الامتحان أو في تعليمات مسابقة من وزارة التربية والتعليم. كما لا يُسمح إدخال هواتف خلوية أو أجهزة إلكترونية أخرى إلى غرفة الامتحان. استعمال مواد مساعدة لا يُسمح استعمالها سوف يؤدي إلى إلغاء الامتحان.
بعد الانتهاء من كتابة الامتحان، يجب تسليم الدّفتر للمراقب ومغادرة غرفة الامتحان بهدوء.

يجب التّقييد بنزاهة الامتحانات !

تعليمات لامتحان

1. يجب التأكيد بأن تفاصيلك الشخصية مطبوعة على ملصقات الممتحن التي حصلت عليها. لا يُسمح إضافة أو تغيير أيّة تفاصيل في الملصقات، وذلك لمنع عوائق في تشخيص الدّفتر وفي تسجيل العلامات.
2. في حال عدم حصولك على ملصقة، يجب ملء التفاصيل في المكان المعدّ لملصقة الممتحن، بخط يد.
3. لا يُسمح الكتابة في هواش الدّفتر (في المنطقة المخططة)، لأنّه لن يتمّ مسح ضوئي لهذه المنطقة.
4. للمسؤولية تستعمل أوراق دفتر الامتحان المعدّة لذلك فقط.
5. يُمنع نزع أو إضافة أوراق. الدّفتر الذي يُسلم ناقصاً يُثير الشّك بعدم الالتزام بنزاهة الامتحانات.
6. لا يُسمح كتابة الاسم داخل الدّفتر، لأنّ الامتحان يُفحص بدون ذكر اسم.

نتميّ لكم النّجاح !

סוג הבדיקה: בגרות
מועד הבדיקה: קיץ תש"ף, 2020
מספר השאלה: 75282

מדינת ישראל
משרד החינוך

עברית: הבנה, הבעה ולשון

לบทי ספר עצמאים

א. משך הבדיקה: שעתיים.

ב. מבנה השאלה ופתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון: הבנת הנarra — 70 נקודות

פרק שני: הבעה בכתב — 30 נקודות

סך הכל — 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: אין.

ד. הורה מיוחדת: יש לענות על השאלות בגוף השאלה, לפי ההוראות.

שים לב: בסוף הבדיקה מצורפים דפי טויטה לשימושך. אין להוציא דפים אחרים למחברת הבדיקה.

הנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים אחד.

בהצלחה!

לפניך שני מאמרים. קרא אותם, וענה על השאלות שאחריהם.

מאמר א

ערבות הדדית

מאת הרב איסר יהודה פרנקל

פסקה א בין הפרט הכללי יש קשרים וזיקות. היחיד משתלב בציורו ומשתירך אליו, ואילו על הכלל מוטל לשאת על כתפיו את היחיד, גם אם הוא נטל בעבורו. אין זה חסד אלא חובה המבטיחה את שלמותו של הכלל באמצעות הדאגה ליחיד. זהה ערבות הדדית.

פסקה ב נבחן את נושא העrobotות הדדית לאור כמה דוגמאות המצוויות במקורותינו. בפרשת "עגלת ערופה" בספר דברים נאמר שם נמצא חלל (אדם הרוג) בשדה, ולא-node מי הָבָהו – חייב כל עם ישראל, באמצעות הנציגות ההולמת של זקני העיר הקרובה למקום הימצאו של החלל, לבקש את כפרת הדם של החלל. זקני העיר הכריזו: "זקינו לא שְׁפַכּוּ" (דברים כא, ז) – ככלומר מצידנו עשינו הכל בcheinוך ובהדרכה וביצירת תנאים חיצוניים נאותים כדי שהדבר הזה לא יקרה. במצווה זו התורה מלמדת אותנו שאין עורך לחיו של הפרט הבודד.

פסקה ג "פֶּרֶר לְעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל" (שם, ח) אומרים זקני העיר כשהנמצא חלל בשדה. רבני יעקב בעל הטורים אומר שמו הפסוק הזה לומדים שככל ישראל ערבען זה זהה. אף על פי שהמקרה של מציאת החלל הוא מקומי מאד, מוגבל מאוד לאוותה העיר, בכל זאת מכוח העrobotות הדדית של עם ישראל כל העם זוקק לכפירה.

פסקה ד בדברי חז"ל יש דרישות הנוגעות לעrobotות הדדית. על הפסוק "ולקחTEM לכם ביום בראשון פְּרִי עַץ הַדָּר כֶּפֶת תְּמִרִים וְעַנְفִי עַץ עֲבַת וּעֲרַבִּי נְחַל" (ויקרא כג, מ) אומר המדרש הידוע כי ארבעת המינים מרדזים על סוגים שונים של אנשים: אנשים שיש בהם תורה ומעשים טובים, אנשים שיש בהם רק תורה או רק מעשים טובים ואנשים שאין בהם זה ולא זה – ואוטם מסמלת הערבה. את כולם מכנים לחברה היהודית: את הלמדן והמשכיל ואת איש העמל ויגע הכספיים – זה תומם לה כפי יכולתו, וזה תורם לה כפי יכולתו. אבל זה שאינו בו לא תורה ולא מעשים טובים – הנמשל לערבה – מה יעשו בו? אלא יתאגדו ויתאחדו אלו עם אלו ובתוך ההתאגדות ימצא לו גם זה את מקומו.

פסקה ה החברה חייבת להכיל בקרבה את הערבה. אין זה חסד אלא חובה. אנשי תורה ומעשים טובים אינם רשאים לדוחץ בניקיון כפיהם ולומר "שלום עליכם נפשי" ו"אני את נפשי הצלתי", כל עוד בשולליה של החברה היהודית חי גורם שלילי שטעון טיפול ושיקום רוחני. אין שלומות בפסגה אם יש התפוררות, אפילו קלה, בתחרית. החברה היהודית אחזה בחבל אחד. כל ניד של תזואה בקצת האחד מORGASH היטב בידי כל האוחזים בחבל.

* מעובד על פי הרב פרנקל, א"י (תשכ"ט). לשעה ולדורות, עמ' 296-299.

עברית: הבנה, הbhעה ולשון, קץ תש"ג, מס' 75282

פסקה 1 אחרי הכישלון של בני ישראל במלחמה בעי, כאשר "הָפֵר יִשְׂרָאֵל עַדְךָ לִפְנֵי אִיבּוֹ" (יושע ז, ח), יהושע מציג לפני הקב"ה שאלת נוקבת: "וּמָה תַּעֲשֶׂה לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹל"? (שם, ט) והקב"ה משיב לו במילים קשות: "חֶטְאָ יִשְׂרָאֵל וְגַם עֲבָרוּ אֶת בָּرִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲוֹתָם וְגַם לְקַחְיוּ מִן הַחֲרָם וְגַם גְּנָבוּ וְגַם פְּחַשׂ וְגַם שָׁמֹן בְּכָלָהֶם" (שם, י-יא). חטא ישראל! אחד היה החוטא, והוא עכן, והקצף יצא על הכלול: חטא ישראל! התלמוד במסכת סנהדרין נשען על המילים הללו, ודורש: "אָفּ עַל פִּי שְׁחָטָא — יִשְׂרָאֵל הוּא" (סנהדרין מד, ע"א).

פסקה 2 משקלו של היחיד בתוך הכלל אינו מועט. מחד גיסא היחיד שחתא פוגם בכללו, מאידך גיסא הכלל נרתם לשירותו של היחיד ועשה למעןו ככל האפשר כדי להיות עימיו במצוקתו.

מאמר ב

איש את רעהו יעזרו

מאת הרב משה רייס

פסקה א התורה חוזרת פעמים רבים על דבר חובת כל יהודי לתרمور ביד רעהו ולסייע לו בעת מצוקתו. נוסף על אופני החסד במישורים השונים התורה קובעת מצווה מיוחדת: "וכי ימוך אחיך ומיטה ידו עמך ויחזקך בזו" (ויקרא כה, לה). בנווג שבעולם נכמרים רחמי אנוש על מסכן וחסר אוננים, וכאשר הוא ממומטן כליל ומצוי באפיסת כוחות מוחלטת נזעקים לעוזרתו. חלילה לזלול בעזרה זו, אולם התורה מלמדת אותנו שעליינו להשתדל בעשיית חסד בטרם יוכרע הלה במצוקתו. החסד במשמעותו היא כאשר עושים הכל כדי שלא להניח לו להתמודט וליפול.

פסקה ב המצווה "וחזקתו בו" כתובה בתורה בלשון יחיד. כאמור: התורה פונה כאן אל כל אחד מיישראל ומהיבת אותו למצווה זו. לא אחת אפשר לפגוש אנשים שבראותם את הזולת מט לנפול אומרים בלבם שאומנם מצווה גדולה היא לתרمور בו, אבל הרי הוא אינו "בן יחיד". הרבה אוהבים לו בעולמו של הקב"ה, והם שיתמכו בו. עלול לקרות שבצורת "טיפול" שצואת כל אחד מגלגל את המשימה על כתפי זולתו, ואילו הנזקק "נופל בין הכסאות". לפיכך התורה מזהירה: "כי ימוך אחיך" — עליך לראותו כאילו רק אחיך הוא, ועל כן מוטלת عليك חובת הסיעול, ואין מקום להשתמט ולהתיל משימה זו על אחרים.

פסקה ג מדברי חז"ל למדנו עוד כי חובת הסיוע לזרות אינה مستכמת בתמייה כספית. חשוב ממנה העידוד המוסרי לנזקק. כאשר האדם עצוב הוא זקוק לחבר שיוכל להشيخ לפניו את דאגתו, כדי להשתחרר מן המועקה שבלביו. גם במצווי שמחה אדם נצרך לאחרים שישתתפו בשמחתו, שכן בדידות מונעת שמחה, ואף כל אדם עשוי להזדקק לעצה טוביה מן הרע, שכן גם על מי שהוא חכם ופיקח נאמר "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים" (ברכות ה, ע"ב).

פסקה ד מידת החסד יצוקה בתשתיית עולמנו, והוא אומר "שלוי — שלוי, ושלך — שלך" (אבות ה, ט) חותר תחת יסודות קיום החברה האנושית. כל עולמנו מושתת על עקרונות החסד והעזרה ההדידית שבין איש לרעהו, ואין תחום שבו האדם מסוגל להיות בגפו בלי להזדקק לשירותיהם הטוביים של אחרים.

פסקה ה לדיראון עולם מוזכרת בתורה העיר סדום, שחורבנה נהפר לסמלה של שמות עולם. חרונ אף ה' שניתך על אנשי סדום היה לא רק עונש לחברות הקלוקלות ההייא אלא גם אות לדוחות הבאים, לבב יעוזו בני האדם לנוהג במידת סדום.

* מעובד על פי הרב רייס, מ' (תשנ"ט). "איש את רעהו יעזרו", **מראש צורים ג**, עמ' 369-376.

עברית: הבנה, הbhא ולשון, קץ תש"ג, מס' 75282

אפשר היה לחשב שחתאמ של אנשי סדום היה שרצחו, גזו וחמסו, וכך מידת הדין של מעלה שפטה אותם בצדוק, כי אי אפשר להשאיר חברה כזאת על כנה, אף מנבואת יחזקאל עולה תמונה אחרת: "הנֶּה זו הָקִיה עֹזֵן סְדֻם אֲחֹתָה... וַיַּד עַנִּי וַיַּבְיוֹן לֹא חִזְקִיקָה" (יחזקאל טז, מט). הווי אומר שהמאפיין הראשי של חטאיהם סדום היה התעלומות המוחלטות מסבל הזולות. היעדר החסד והחמלת הוא שהמיט על סדום את חורבנה הנוראה.

לפי אחת הדעות במשנה במסכת אבות, מידת סדום מתומצתת באמורה שהייתה שגורה בפיים: "שלי – שלי, ושלך – שלך". ופירש המהרי"ל מפראג כי חברות אנשי סדום הייתה חזרה כל כך בתחשות האנוכיות עד שהעדיפו שלא ליהנות משל הזולות בלבד ולא עלה על דעת הזולות לבקש את עוזרתם. מבנה זה של החברה גורר את התוצאה העוגומה של הפיכת סדום. זה היה יותר מגמורל במובן המקובל של המושג. הפיכת סדום הייתה תוצאה בלתי נמנעת מגייסתם האנוכית הקיצונית. חברה הבנויה על היעדר חסד – סופה כיליוון, שהרי אמר דוד המלך: "עֹזֵלּם חֶסֶד יִבְנֶה" (תהלים פט, ג).

تلישת דף עלולה להביא לפסילת הבחינה נزع ורقة قد يؤدي إلى إلغاء الامتحان

עברית: הבנה, הבהה ולשון, קיז' תש"ף, מס' 75282

פרק ראשון: הבנת הנקרא (70 נקודות)

בפרק זה ענה על כל השאלות 1-12.

הקפד על כתוב ברור, על כתיב נכון, על כללי הדקדוק ועל פיסוק הגיוני.

.1. שני המאמרים שקרות עוסקים בערובות הדדיות, אך מציגים גישות שונות בנוגע ליחסים בין הכלל ובין הפרט.

לפניך היגדים המביעים יחסיים שונים בין הכלל ובין הפרט.

כתבו ליד כל אחד מן היגדים באיזה מאמר (א או ב) הואណן. (8 נקודות)

- הכלל דואג לפרט.
- הפרט דואג לפרט אחר.
- הפרט יש אחירות כלפי הכלל.
- כל הפרטים משתיכים לכלל.

לפניך מדרש.

"תני רבי שמעון בר יוחאי: משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה. נטל אחד מהן מקדחה והתחל קודה תחתיו. אמרו לו חביריו: מה אתה יושב ועושה? אמר להם: מה אכפת לכם? לא תחתاي אני קודה? אמרו לו: שהמים עולין ומיציפין עליינו את הספינה". (ויקרא רבה, ז)

.2. מדרש זה מביע רעיון דומה לרעיון שMOVED במאמר א.

מהו הרעיון המשותף למדרש זה ולמעשה של עכן? (4 נקודות)

.3. נ Sach בלשונך, על פי מאמר א, רעיון ווסף שנלמד ממעשה עכן. (5 נקודות)

.3. במאמר ב מובאת האמרה: "שלוי — שלוי, ושלך — שלך". (אבות ה, ט)

.4. הסבר על פי מאמר ב את תפיסת החיים שבאה לידי ביטוי במובאה זאת. (4 נקודות)

.5. כתוב על פי מאמר ב את התפיסה המנוגדת לתפיסה שהסבירה בסעיף א. (3 נקודות)

75282 עברית: הבנה, הbhעה ולשון, קץ תש"ג, מס' 2

.4 לפניך מובאה מדברי חז"ל:

"גדולה גמלות חסדים יותר מן הצדקה..."
צדקה – לעניים, גמלות חסדים – בין לעניים בין לעשירים." (סוכה מט, ע"ב)

הבא ממאמר ב שלושה מצבים או מקרים בהם דברי חז"ל אלה באים לידי ביתוי. (6 נקודות)

.5 במאמר ב מוזכר החטא של אנשי סדום. בדיוון על החטא מוצגת טענה אפשרית של אחרים (טענת נגד).

א. (1) נוסח בלשונך טענה זו.

(2) העתק את המילה או המילים שעל פייה קבעת שזו טענת נגד.

(6 נקודות)

ב. במאמר ב (פסקה ו) מובא פסוק מסוים יחזקאל.
מהו תפקידו של פסוק זה במבנה הטיעון של כותב המאמר? (3 נקודות)

.6 חובת הרשות או חובת הפרט?

כתבו את דעתך בנוגע לשאלת אם הסיווע העיקרי לנזקים ולחסרי ישע הוא חובת הרשות או חובת הפרט.

نمך את דעתך.

(10 נקודות)

עברית: הבנה, הbhעה ולשון, קיץ תש"ף, מס' 75282

7. "אין תחום שבו האדם מסוגל להיות **בגוף**." (מאמר ב, פסקה ד)
כתבו את המשפט מחדש. הזכיר בו את המילה "בגוף" במילה אחרת בלי לשנות את משמעות המשפט. (3 נקודות)
-
8. "התורה מלמדת אותנו **שאין ערוך** לחיו של הפרט הבודד." (מאמר א, פסקה ב)
משפט זה מנוסח על דרך השיללה באמצעות הצירוף "אין ערוך".
כתבו את המשפט מחדש על דרך החזיב. הזכיר בו את הצירוף "אין ערוך" במילה אחרת או בצירוף אחר בלי לשנות את משמעות המשפט. (4 נקודות)
-
9. "אנשי תורה ומעשים טובים אינם רשאים לרוחץ בניקיון כפיהם ולומר 'שלום עלייך נפשי' ואני את נשפי הצלתי'." (מאמר א, פסקה ה)
לפניך חמישה מביעים. הקף את המבוקש שmbטאת את המשמעות של המבע המודגש במשפט לעיל. (3 נקודות)
- משתדלים להיות ישרים והוגנים ולא להתערב בענייני אחרים.
 - אינם יכולים להתנער מאחריות ולדאוג רק לעצם.
 - אינם דואגים לעצם אלא רק חושבים על החברה.
 - נמנעים מלמתוח ביקורת על אחרים ואני מדברים בಗנותם.
 - אינם סומכים על אחרים אלא רק על עצם.
10. "מידת החסד יצואה **בתשתייה** עולמנו." (מאמר ב, פסקה ד)
למילה "תשתיית" יש בפסקה זו מילה נרדפת. העתק אותה. _____ (3 נקודות)
11. "היעדר החסד והחמלת הוא **שהמית** על סדום את חורבנה הנורא." (מאמר ב, פסקה ו)
לפניך רשימת מילים. הקף את המילים שאפשר לצרף לפניהן את הפועל "המית". (4 נקודות)
- אסון, כישלון, חרפה, ביזיון, דאגה
12. "...כל עוד **בשותליה** של החברה היהודית חי גורם שלילי שטעון טיפול ושיקום רוחני." (מאמר א, פסקה ה).
הצירוף "בשותליה של החברה" הוא ביטוי מושאל.
הבא שתי דוגמאות לצירופי מילים שבהם המילה **שותליה** היא במשמעות לא מושאלת. (4 נקודות)

עברית: הבנה, הבהה ולשון, קיז תש"ג, מס' 75282

פרק שני: הבהה בכתב (30 נקודות)

בחר באחד מן הנושאים 13-14, וכתוב עליו מאמיר בהיקף של 200-300 מילים לפי הוראות.

13. יש אנשים העוסקים בצורכי הציבור ומתמסרים לפלל במידה כה רבה עד כי ענייניהם הפרטיים נדחים ואינם זוכים לתשומת הלב הרואה. כתוב מאמיר טיעון, והבע בו את דעתך בנושא הנתינה ללא גבולות לאחר ולחברה, המשפיעה על החיים הפרטיים והמשפחתיים של הנוטן. נמק את דבריך ובסס אותם.

או

14. בעת האחרון מתנהל שיח בין הורים על המרוץ אחר הישgi ילדיהם בבית הספר. יש הטוענים שמרוץ זה עלול להחליץ תלמידים, וכך הם קוראים למערכת החינוך למתן את הלחץ הזה, ולוומתם יש הטוענים שלחץ בגיל הנעורים יש בו מן התועלת. כתוב מאמיר טיעון, והבע בו את דעתך בנושא המרוץ אחר הישגים בבתי הספר. נמק את דבריך ובסס אותם.

את המאמר כתוב בעמודים 11-12 (תוכל לשתמש בעמודים 13-14 לכתיבת טויטה).

تلышת דף עלולה להביא לפסילת הבחינה נزع ורقة قد يؤدي إلى إلغاء الامتحان

עברית: הבנה, הבעה ולשון, קיז תש"ף, מס' 75282

/במהשורף דפי טיוטה/

בצלחה!

זכות היוצרים שומרה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך

עברית: הבנה, הבעה ולשון, קיז' תש"ג, מס' 75282

טיוטה

הנתקה
המונרכיה
הסלאמיות
הסלאמיות
הסלאמיות

לען צייר צייר צייר צייר צייר

עברית: הבנה, הbhא ו לשון, קיז תש"נ, מס' 75282

טיווטה

mdbkt mshgih
mlchq mraqb

"**איתך בכל מקום, גם בברורות.**
בהצלחה, מועצת התלמידים והנוער הארץית"
"מעך **في كل مكان، وفي البحروت أيضًا.**
بالنجاح، مجلس الطلاب والشباب القطري"